

Vəlixan ABDULLAYEV
(Vəli Xan)

Qəzəllər

Xəyanət etməsə hərgah mənə gözüm kimisi,
Yanımda gördüyümü bilmərəm özüm kimisi.

Utanmaz üzləri görcək utanmamaq olmaz,
Nə gündəyəm ki, utanmaz olub üzüm kimisi.

Deyilsə niyyəti pak, səcdəgahdə, nə xeyir,
Sürünsə hər dəfə alım, əlim, dizim kimisi.

Verər canın, kimisi, növbədənkənar yərə,
Tutar saatlar ilə növbədə düzüm, kimisi.

Əgər yolunda düzisəm görək səbri olum,
Öpər ölüm, kimisi, daşlayar izim, kimisi.

Nə çoxmuş, ey ürəyi daş, cahanda sizlərdən,
Nə azmış, ey ürəyi incələr, bizim kimisi.

Höyat mübarizəsində, Vəli, nə etdimmə,
Yanımda həmdəm olan olmadı sözüm kimisi.

+++

Yayıldı etdiyi cənnətdə Adəmin gizlin,
Bilindi sirri nə imiş cəhənnəmin gizlin.

Qəm idi Adəmə bir danə sirri, kaş yeməsə,
O danə saxlar imiş adəmin qəmin gizlin.

O gün ki, dadına baxdı o gizlinin babamız,
Bu gün də qəm yedirir bizlərə həmin gizlin.

Qovulduğundan o əcdadımız fəna mülkə
Bizimçün heç nəyi qalmıb bu aləmin gizlin.

Kim iffətin qorusa, ismətin Xuda qoruyar,
Nə idi təqsiri guya ki Məryəmin gizlin?

Gözündən axdıqı yaş ilə pak olur aşiq
Bu imiş illəti mahi-Məhərrəmin gizlin.

Vəli Xudanı ürək həmdəmi bilir, ürəyin
Döyüntüsüylə duyar həmdəm həmdəmin gizlin.

+++

Kuyində ölməsəm, açə bilsəm əgər səhər,
Qurban edərdim ol səhərə bəs qədər səhər.

Cananı zikr edib gecələr yatmayan fəqir
Mütləqi müjdəsini ala bir mötəbər səhər.

Yüz dəfə söylərəm gecəyə, dördüm anlamaz,
Duymaz cəfəidə açılar müxtəsər səhər.

Dörd oldu dördümi gecənin anlamazlığı
Anlar mənə məgər gecədən bixəbər səhər.

Nurunda fərq olurmu gecə yığısa zülfünü,
Yaxud dağıtsa zülfün üzə yar səhər-səhər.

Hər sübh gün çıxınca cəmalın şəkillənər
Nurunmudur Günəş, günəşim parlar hər səhər?

Bica deyilməyib, gecənin umma xeyrini,
Çün yaxşıdır Vəli o xeyirdən zərər səhər.

+++

Naz eyləmə nazəndə gözəl nazə, nə lazım?
Nazəndə gözəl nazına endazə nə lazım?

Çox naz elə, sözgəzdironə mövzu görəkdir
Az naz ilə vermək sözü sözbəzə nə lazım?

Əşqin sonu zalım zamanın zülmünə tabe
Ümmid eləmək möcüzə, ecazə nə lazım?

Biz köhnələrək bizdə qalıb, hər nə qalıbsa,
Qədrin bilənə köhnələrin tazə nə lazım?

Hardan keçə bilsən, keç ədəb bağına, gül dər,
Məqsədlə gələn oğruya dərəvazə nə lazım?

Qış bükmüş idi boynumu, ey lələzərim,
Gəl canımı al, saxlamağın yazə nə lazım?

Bu incə qəzəldə Vəlinin ruhu göründü,
Bihədə toxəllüsdə hələ yazə, nə lazım?